

Cena niniejszego numeru wynosi 75 gr. Rata prenumeracyjna Dziennika Urzędowego Woj. Lub. na II kwartał wynosi 4 zł. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, zaś od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. W ogłoszeniach opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce 50 groszy, za szpaltę 30 zł., za stronę 60 zł. Za ogłoszenia o zagubionych dokumentach liczy się 10 groszy od jednego wyrazu. Za ogłoszenie o rejestracji stowarzyszeń 5 zł. Wszelkie należności należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konfo czekowe Nr. 100.200.

Redakcja i Administracja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drzwi 29 (I p.).

Numer niniejszy jest poświęcony w szczególności sprawie poboru wojskowego w roku 1928 oraz odroczeń i skróceń czasu czynnej służby wojskowej ponadto zawiera odezwy Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych w sprawie budowy „Domu Strażackiego“ w Lublinie.

- TREŚĆ: A. 113. Pismo Okólne Wojewody Lubelskiego do wszystkich P. P. Starostów Województwa Lubelskiego w sprawie wstrzymania ściągania rat pożyczek na odbudowę podlegających umorzeniu.
114. Pismo Okólne Wojewody Lubelskiego do wszystkich Panów Starostów Województwa Lubelskiego w sprawie obwieszczenia o poborze wojskowym w r. 1928.
115. Pismo Okólne P. Wojewody Lubelskiego w sprawie odroczeń i skróceń czasu czynnej służby wojskowej.
116. Pismo Okólne Wojewody Lubelskiego do wszystkich Panów Starostów Województwa Lubelskiego w sprawie zaciągu ochotniczego do wojska w 1928 r.
117. Okólnik Nr. 26 Wojewody Lubelskiego do wszystkich PP. Starostów Województwa Lubelskiego w sprawie opłat stemplowych od ustnych wniosków o wydanie świadectwa.
118. Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów i Prezydentów m.m. Lublina i Siedlec w sprawie wyjaśnienia do art. 198 ust. 4 i 5 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7-VI.27 r. o prawie przemysłowem.
119. Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do PP. Starostów w sprawie rejestracji i wydawania potwierdzeń zgłoszeń na bary, restauracje, herbaciarnie i t. p.
120. Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów w sprawie koncesyj na wyrób i sprzedaż broni i amunicji.
121. Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do P. P. Starostów w sprawie ulg taryfowych przy przewozie kolejami drzewa użytkowego nieobrobionego i obrobionego dla poszkodowanych przez wojnę na odbudowę osiedli.
122. Ogłoszenie o zarejestrowanych stowarzyszeniach.
123. Okólnik Nr. 28 Pana Wojewody Lubelskiego do wszystkich PP. Starostów Województwa Lubelskiego w sprawie legalizacji aktów sporządzonych zagranicą.
- B. 124. Odezwa Związku Straży Pożarnych Województwa Lubelskiego do Związków Okręgowych Straży Pożarnych Województwa Lubelskiego w sprawie okazywania pomocy władzom państwowym w walce z klęskami żywiołowymi.
125. Odezwa Związku Straży Pożarnych w sprawie budowy „domu strażackiego“ w Lublinie.
126. Zatwierdzenie zajęcia przez Prokuratora Sądu Okręgowego w Lublinie czasopism „Głosu Lubelskiego“ Nr. 62 z b.r., „Samopomocy Chłopskiej“ Nr. 9 i „Selanskij Szach“ Nr. 10 z b.r.
- C. Sprostowanie.
- Ogłoszenia. 1) Licytacje, 2) Przetargi.

A.

113.

PISMO OKÓLNE

Pana Wojewody Lubelskiego do wszystkich PP. Starostów Województwa Lubelskiego w sprawie wstrzymania ściągania rat pożyczek na odbudowę podlegających umorzeniu.

L. 2341/AD.

Pi mem okólnem z dn. 11 lipca 27 r. L. 7245/II, zamieszczonym w Dzienniku Urzędowym Woj. Lubelskiego Nr. 12/27 poz. 210 poleciłem między innymi PP. Starostom powiadomić indywidualnie poszkodowanych przez wojnę, którzy otrzymali w r. 1925 pożyczkę na odbudowę, że termin płatności I-jej raty pożyczki należnej od nich przypada na dzień 1 grudnia 1927 r. i o ile przed tym terminem nie uzyskają umorzenia pożyczki, to muszą wpłacić w grudniu 1927 r. przypadającą pełną ratę.

Mimo pojawienia się powyższego pisma okólnego we właściwym czasie czynności Powiatowych Pożyczkowych Komisji Odbudowy w sprawach umorzeniowych rozpoczęły się ze znacznym opóźnieniem, bo dopiero w listopadzie r. ubiegłego (1927) i trwają dotychczas, co świadczy o tem, że PP. Starostowie nie uświadomili należycie we właściwym czasie zainteresowanej ludności o podjęciu akcji umorzeniowej.

To też pożyczkobiorcy z r. 1925 zaczęli się zwracać do Poż. Komisji Odbudowy o umorzenie im pożyczek dopiero po otrzymaniu wezwań z P. Banku Rolnego do zapłaty I-jej raty pożyczki, a więc nie na skutek uprzedniego zawiadomienia ze strony Starostw.

W związku z powyższym i prace Wojewódzkiej Komisji Odbudowy uległy niepożądanemu opóźnieniu, a Państwowy Bank Rolny uwzględniając ten stan rzeczy wynikły z nierozpatrzenia we właściwym czasie sprawy umorzeń zmuszony był wstrzymać ściąganie przymusowe zalegających po dniu płatności rat pożyczkowych, o czem powiadomiło mię Ministerstwo Robót Publicznych reskryptem z dn. 21.II.1928 roku L.VIII 141/od.

Wojewódzka Komisja Odbudowy załatwiając przesłane do Urzędu Wojewódzkiego wnioski Powiatowych Pożyczkowych Komisji Odbudowy powzięła już w okresie od 14 grudnia 1927 r. do 17 marca 1928 r. znaczną ilość decyzji na umorzenie do wysokości 50% udzielanych pożyczek osobom prywatnym i do wysokości 70% — świątyniom, szkołom i domom ludowym oraz szereg decyzji odmownych (odrzucających podania o umorzenie). Niezależnie od ostatecznych decyzji, Wojewódzka Komisja Odbudowy postawiła szereg wniosków na umorzenie powyżej 50% pożyczki prywatnym osobom i powyżej 70% — świątyniom, szkołom i domom ludowym i przesłała te wnioski do Ministerstwa Robót Publicznych, które w tych wypadkach wydaje ostateczną decyzję w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu. W szczególności stan umorzeń dotychczasowych przedstawia poniższa tabelka:

Lp.	Powiat	Ilość pożyczkobiorców którzy wnieśli prośby o umorzenie.	Wysokość udzielonych pożyczek na odbudowę	Suma umorzenia					
				Ilość pożyczkobiorców.	do 50%	Ilość pożyczkobiorców.	ponad 50%	Ilość pożyczkobiorców.	Odmówiono umorzenia.
					Zł.		Zł.		
1	Biała Podl.	221	180042.24	59	33086.49	123	74.472.10	39	25.767.74
2	Garwolin	64	61574.70	36	12350.45	27	33.763.42	1	185.80
3	Konstan.	60	27422.43	16	5551.26	26	12.049.25	18	7.017.03
4	Lublin.	48	36198.91	20	6888.72	22	14.463.02	6	4.914.86
5	Puławy.	79	9955.96	2	768.40	77	7.467.16	—	—
6	Rad. yń.	124	36840.25	61	8907.50	30	8.985.25	33	7.850.
7	Siedlce.	41	46100.	16	7812.	9	5.565.	16	18.806.
8	Sokółów.	38	16900	9	1125	24	9.687.56	5	2.550
9	Tomaszów.	166	75900	100	22.625	61	17.687.50	5	12.950.
Razem		841	490932.54	319	99114.56	399	184.140,26	123	80.039,43

Łącznie zatem umorzono 718 pożyczkobiorcom kwotę 283.254,82 zł.

O decyzjach takich, które są ostatecznie zostały powiadomiony P. Bank Rolny i PP. Starostowie natychmiast po posiedzeniu Wojewódzkiej Komisji Odbudowy.

Państwowy Bank Rolny na skutek powyższych definitywnych decyzji przystąpi do przeprowadzenia umorzenia w/g procentu umorzenia, określonego decyzjami Woj. Kom. Odb., a co do częściowo lub zupeł-

nie nieumorzonych pożyczek przystąpi do obliczenia przypadających rat i ściągania ich.

Co do wniosków Komisji Wojewódzkiej w sprawie umorzeń przesłanych Ministerstwu Rob. Publ. sprawa aż do decyzji Ministerstwa musi pozostać w zawieszeniu.

Ponieważ jednak P. Bank Rolny wezwał już tych poszkodowanych do zapłaty pełnych I szych rat w dniu 1.XII.27 r. natomiast decyzja Ministerstwa Robót Publicznych zapadnie nie wcześniej jak w kwietniu br.,

wobec tego Min. Robót Publicznych reskryptem z dnia 29.II.28 r. L. VIII 299/od spowodowało odroczenie ściągania przez P. Bank Rolny wszystkich zapadłych rat do dnia 31.X.28 r., przyczem z powodu tej zwłoki Bank nie będzie doliczał poszkodowanym procentów, ani też kar za zwłokę.

Jednocześnie polecam PP. Starostom zarządzić, aby referenci odbudowy przy objazdach kontrolnych zarządzonych mojem pismem okólnem Nr. 105 Dziennik Urz. Woj. Lub. Nr. 11/27 str. 239 kolumna 1-sza zarządzanych dla zbadania celowego zużycia pożyczek zwracali uwagę dalszej grupie poszkodowanych to jest tym, którzy otrzymali całkowite pożyczki na odbudowę w 1926 r., że pełną 1-szą ratę tej pożyczki będą obowiązani wpłacić w grudniu b.r., jeżeli do dnia 1.X b. r. nie uzyskają umorzenia pożyczki. Ponadto należy zawiadomić o powyższem takich poszkodowanych indywidualnie podobnie jak w roku ubiegłym miało to miejsce na skutek mego pisma okólnego z dn. 11.VII.27 r. L. 7245/II (Dziennik Urzędowy Nr. 12/27 r. str. 269 kol. 1-sza). Przy tej sposobności należy pouczyć interesowanych, że wnoszenie podań przez poszkodowanych bezpośrednio do P. Banku Rolnego o umorzenie pożyczki zamiast do Powiatowej Pożyczkowej Komisji Odbudowy przy odpowiednim Starostwie, jest bezcelowe, gdyż do opinjowania w tych sprawach upoważniona jest tylko Powiatowa Pożyczkowa Komisja Odbudowy, a decyduje następnie ostatecznie Wojewódzka Komisja Odbudowy, względnie Ministerstwo Robót Publicznych.

Natomiast Bank Rolny jedynie wykonuje jednoosobne decyzje właściwych władz administracyjnych.

Wojewoda Lubelski

A. Remiszewski.

Lublin, dnia 23 marca 1928 r.

114.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Lubelskiego do wszystkich Panów Starostów Województwa Lubelskiego w sprawie obwieszczenia o poborze w r. 1928.

L. 3045/Adm.

Podaję do wiadomości PP. Starostów tekst poniższego obwieszczenia o poborze w roku 1928 z dn. 16.III 1928 L. 2463/Adm., nadmienając, że wszyscy PP. Starostowie otrzymają jednoosobne obwieszczenia do rozplakatowania w ilości odpowiadającej liczbie miejscowości w danym powiecie. Niezależnie od tego, proszę na najbliższej sesji wójtów i sekretarzy pouczyć ich odpowiednio o treści obwieszczenia i obowiązkach wynikających dla organów samorządowych z przepisów ustawy wojskowej o poborze, oraz polecić im, by ci dokładnie zaznajomili wszystkich sołtysów z treścią ogłoszenia celem uświadomienia o niej zainteresowanej ludności.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału

Dr. Bolesław Gruźewski

Lublin, dn. 3 kwietnia 1928

Załącznik do L. 2463/Adm.

Obwieszczenie o poborze wojskowym.

Na zasadzie art. 33 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 25 maja 1924 roku (D. U. R. P. Nr. 61, poz. 609), § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1928 r. o poborze rekruta (D. U. R. P. Nr. 13, poz. 97) Minister Spraw Wojskowych reskryptem z dnia 20 lutego 1928 L. dz. 4560 Pob. Org. zarządził pobór mężczyzn urodzonych w r. 1907 oraz wymienionych w § 240 p. a. f. rozporządzenia wykonawczego z dnia 21 marca 1925 (D. U. R. P. Nr. 37, poz. 252). W związku z tem i stosownie do reskryptu Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 10 marca 1928 Nr. Wojsk. 86124 podaję do powszechnej wiadomości, iż w czasie od 1 maja do 30 czerwca 1928 r. odbędzie się na obszarze Województwa Lubelskiego pobór, do którego powołuję:

I. 1) wszystkich mężczyzn, podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, urodzonych w roku 1907,

2) mężczyzn będących w wieku poborowym, którzy przy poborze w roku poprzednim uznani zostali za czasowo niezdolnych do służby wojskowej (kat. B),

3) mężczyzn, będących w wieku poborowym i podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, którzy z jakichkolwiek powodów obowiązkowi stawienia się do poboru zadość nie uczynili,

4) mężczyzn, którzy zgłosili się do ochotniczej służby wojskowej przed osiągnięciem wieku poborowego, o ile nie odsłużyli całkowicie ustawowego okresu czasu czynnej służby (§ 407 rozp. wyk.),

5) mężczyzn, obowiązanych do powszechnego obowiązku wojskowego, którzy z jakichkolwiek powodów obowiązkowi stawienia się do poboru w wieku poborowym nie uczynili zadość do rocznika 1890 włącznie,

6) mężczyzn, którzy uzyskali obywatelstwo polskie od czasu powstania Państwa Polskiego w drodze nadania względnie przez uznanie, przez przyjęcie urzędu w polskiej służbie państwowej i przez opcję na rzecz obywatelstwa polskiego w myśl odnośnych postanowień traktatów międzynarodowych do rocznika 1883 włącznie.

Poborowi obowiązani są w stanie zupełnie trzeźwym, czysto ubrani i umyć stawić się przed komisją poborową w miejscu i terminie, podanym w poniżej umieszczonym powiatowym planie poboru.

II. Przeznaczenie do skróconej czynnej służby wojskowej z tytułu posiadanego cenzusu naukowego zgodnie z postanowieniami art. 45a ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 stycznia 1928 r. (D. U. R. P. Nr. 4, poz. 26) dokonywać będą z urzędu Powiatowe Komendy Uzupelnień.

Wnoszenie w tej sprawie podań odpada.

Niezależnie jednak od tego poborowy, któremu przysługuje prawo skróconej czynnej służby wojskowej z art. 45 winien przynieść ze sobą świadectwo względnie inny dokument, stwierdzający w sposób dowodny to prawo i okazać go wojskowemu członkowi komisji poborowej.

III. Podania o odroczenie czynnej służby wojskowej: a) z tytułu utrzymywania rodziny jako jedyny

żywiciel, b) z tytułu odziedziczenia gospodarstwa rolnego, c) z tytułu odbywania studjów teoretycznych i praktycznych mają być wnoszone do Starostwa najpóźniej do 14 dni po uznaniu poborowego za zdolnego do czynnej służby wojskowej. Zgłoszone prawa do ulgi z art. 51 (duchowni, rabini) ma nastąpić najpóźniej w dniu poboru.

Podania o odroczenie czynnej służby wojskowej mają być zaopatrzone dokumentami (wyciągiem rodzinnym na podstawie ksiąg ludności stałej obejmującym całą rodzinę poborowego) i zaświadczeniem urzędu gminnego ewentualnie magistratu o stanie rodzinnym i majątkowym.

Podania o ponowne przyznanie odroczenia terminu odbycia czynnej służby wojskowej mają być wnoszone najpóźniej do dnia 1 lipca b. r. Uprawnionymi do wnoszenia podań są poborowi, ich rodziny lub ich ustawowi zastępcy.

Winni niestawienia się bez uzasadnionych przyczyn przed komisją poborową w terminach, oznaczonych w powiatowym planie poboru będą w myśl art. 87 p. 2 ustawy o powsz. ob. służby wojskowej karani grzywną do 500 zł. lub aresztem do 6 tygodni albo obu temi karami łącznie, w razie zaś popełnienia powyższego czynu w zamiarze uchylenia się od służby wojskowej winni ulegną w myśl art. 83 powołanej ustawy karze więzienia do dwóch lat.

Wojewoda Lubelski

(—) A. Remiszewski.

Lublin, dnia 16 marca 1928 r.

115

PISMO OKÓLNE

P. Wojewody Lubelskiego do wszystkich P. P. Starostów Województwa Lubelskiego w sprawie odroczeń i skróceń czasu czynnej służby wojskowej.

L. 2967/Adm.

Ogłaszając przy niniejszem poniższy okólnik Nr. 48. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26/III. br. Nr. Wojsk. 390/2 proszę P. P. Starostów podać treść jego natychmiast do najszerzej wiadomości zainteresowanych przez ogłoszenie w sposób w poszczególnych miejscowościach najczęściej używany, oraz pouczyć wójtów i sekretarzy na najbliższej sesji o nowych warunkach odroczeń i skróceń czasu czynnej służby wojskowej i polecić im by na zebraniach sołtysów w gminach podali treść poniższego okólnika do wiadomości tychże sołtysów, celem zaznajomienia zainteresowanej ludności o poniższem.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału

(—) Dr. Grużewski.

Lublin, dn. 3 kwietnia 1928 r.

Załącznik do L. 2967/Adm.

OKÓLNIK Nr. 48. Min. Spr. Wewn.

Do Pana Wojewody (wszystkich) i Pana Komisarza Rządu na m. sf. Warszawę w sprawie odroczeń i skróceń czasu czynnej służby wojskowej.

W związku z postanowieniami art. 59 i 60 w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta

Rzplilej z dnia 11 stycznia 1928 r. w sprawie zmian i uzupełnień niektórych postanowień ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. Ust. Nr. 4, poz. 26), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia:

Sposób ubiegania się o odroczenie.

W czasie pokoju termin odbycia czynnej służby wojskowej może być w myśl art. 53 ustawy odroczone:

- 1) jednemu żywicielowi rodziny, o ile utrzymanie tej rodziny jest zależne od jego pracy i o ile poborowy obowiązek ten istotnie spełnia;
- 2) właścicielom odziedziczonych gospodarstw rolnych;
- 3) osobom odbywającym studia teoretyczne i praktyczne.

Starający się o odroczenie na podstawie jednego z wyżej wymienionych tytułów winien *najdalej do czternastu dni po uznaniu go za zdolnego do czynnej służby wojskowej* (kat. „A”) wnieść podanie do powiatowej władzy administracji ogólnej.

Jeżeli okoliczności uzasadniające prawo do odroczenia z tytułu wymienionych w punktach a) i b) ustępu pierwszego powstały po upływie wyżej wskazanego czternastodniowego terminu, należy wnieść podanie *najdalej do czternastu dni od chwili zaistnienia względnie uzyskania wiadomości o tych okolicznościach.*

Uprawnionymi do wnoszenia podań są poborowi i ich rodzina, t. j. ojciec, matka, także nieślubna, dziadkowie i babki, bracia i siostry, zarówno ślubne jak i nieślubne oraz ich ustawowi zastępcy.

I. Do podania o odroczenie czynnej służby wojskowej z tytułu, że poborowy jest jedynym, żywicielem rodziny, powinien proszący dołączyć następujące dokumenty:

a) wyciąg rodzinny na podstawie ksiąg ludności stałej względnie ksiąg metrykalnych lub rejestrów urzędu stanu cywilnego, obejmujący całą rodzinę poborowego.

W wyciągu tym winni być umieszczeni wszyscy członkowie rodziny bez względu na to, czy mieszkają razem, czy też oddzielnie. Jeżeli wyciągu takiego z jakichkolwiek przyczyn nie można dołączyć, należy podanie uzupełnić zaświadczeniem urzędu gminnego (magistratu), a w Warszawie komisariatu policji o ilości członków danej rodziny z wymienieniem każdego poszczególnego członka i dołączeniem ich metryk urodzenia.

b) zaświadczenie urzędu gminnego (magistratu) a w Warszawie komisariatu policji o stanie majątkowym, dochodowym i zarobkowym proszącego i jego rodziny.

Zaświadczenie to powinno dokładnie wykazywać stan majątkowy z wyszczególnieniem posiadanych nieruchomości, oraz wartości i dochodu z posiadanego majątku.

II. Do podania o odroczenie czynnej służby wojskowej z tytułu odziedziczonego gospodarstwa rolnego dołączyć należy:

a) dowód sposobu nabycia gospodarstwa rolnego, określonego w ust. pierwszym art. 55 ustawy;

b) poświadczenie przełożonego urzędu gminnego i dwóch członków gminy, których synowie pełnią czynną służbę wojskową, że poborowy zajmuje się sam prowadzeniem gospodarstwa, oraz, że dochód z gospodarstwa wystarcza na wyżywienie jednej rodziny,

złożonej z pięciu osób i nie przekracza trzykrotnie takiego dochodu.

III. Do podania o odroczenie czynnej służby wojskowej z tytułu odbywania studiów teoretycznych lub praktycznych dołączyć należy zaświadczenie odnośnego zakładu naukowego, do którego poborowy w danym roku szkolnym uczęszcza stwierdzające, że poborowy jest uczniem względnie słuchaczem rzeczywistym (zwyczajnym) danego zakładu naukowego.

Uczniowie terminujący w rzemiośle u majstrów i terminujący w handlu zamiast zaświadczeń zakładów naukowych winni dołączyć poświadczenie odnośnych stowarzyszeń handlowych względnie przemysłowych, potwierdzonych przez właściwą władzę przemysłową lub zaświadczenia izb handlowych i przemysłowych.

W braku stowarzyszeń i izb handlowych względnie przemysłowych zaświadczenie takie winna wydać władza przemysłowa względnie handlowa.

Gdy powiatowa władza administracji ogólnej przy rozpatrywaniu podań uzna, że dołączone dokumenty są niedostateczne do wydania orzeczenia, lub gdy dostarczone przez proszącego dokumenty budzą wątpliwości co do ich wiarygodności, powiatowa władza administracji ogólnej winna przeprowadzić odnośne w tym kierunku dodatkowe dochodzenia.

Jeżeli poborowemu przysługuje prawo odroczenia czynnej służby wojskowej z dwóch tytułów, wówczas w podaniu winno być oznaczone w sposób wyraźny, z którego tytułu odroczenie ma być udzielone.

Korzystanie z odroczeń raz z jednego, drugi raz z drugiego tytułu nie jest dopuszczalne.

Podania o ponowne odroczenia czynnej służby wojskowej z tytułów wymienionych w punktach a) i b) art. 53 oraz podania o przyznanie ulgi art. 56 należy wnieść najpóźniej do dnia 1 lipca tego roku, do którego odroczenia udzielono.

Władze kompetentne do rozstrzygnięcia podań.

Władzami właściwymi do rozstrzygnięcia podań o odroczenie czynnej służby wojskowej z tytułów wymienionych w art. 53 pkt. 1), 2) i 3) są to powiatowe władze administracji ogólnej, w których listach poborowych jest wpisany dany poborowy.

W razie wniesienia podania do innej władzy, władza ta skierowywuje je do wyżej wskazanej powiatowej władzy administracji ogólnej.

Jeżeli poborowy starający się o odroczenie, albo członek rodziny tego poborowego mają miejsce zamieszkania lub faktycznego pobytu na obszarze innej powiatowej władzy administracji ogólnej może wyżej wskazana władza jako właściwa odnieść się w drodze delegacji do powiatowych władz administracji ogólnych właściwych dla miejsca zamieszkania względnie faktycznego pobytu poborowego lub członków jego rodziny o przeprowadzeniu wywiadu co do stosunków rodzinnych i majątkowych danych osób, jak również o stwierdzenie zdolności do pracy członków rodziny poborowego.

Rozstrzygnięcie podań o ulgi z art. 51 ustawy należy do komisji poborowych, urzędujących tak w okresie głównego jak i dodatkowych poborów.

Odroczenie czynnej służby wojskowej dla jedyne go żywiciela.

Odroczenia czynnej służby wojskowej z art. 53 pkt. 1 może być udzielone:

a) synowi niezdolnych do pracy rodziców, ojca wdowca, lub matki wdowy lub nieślubnej matki.

b) wnukowi niezdolnych do pracy dziadków, dziadka, wdowca lub babki wdowy tak ze strony ojca jak i ze strony matki, o ile nie posiadają zdolnych do pracy dzieci,

c) synowi legitymowanemu przez następnego małżeństwo niezdolnych do pracy legitymujących rodziców lub wdowca względnie wdowy,

d) synowi uznanemu niezdolnego do pracy ojca, który go uznał,

e) rodzonemu lub przyrodniemu bratu, osieroczonemu przez oboje rodziców (ojca i matkę, względnie przez nieślubną matkę) i do pracy niezdolnego ślubnego lub nieślubnego rodzeństwa,

f) synowi adoptowanemu niezdolnego do pracy przysposobiciela lub małżonków przysposobicieli lub wdowca względnie wdowy,

Wyżej wymienionym poborowym udzielać należy odroczeń, o ile stwierdzone zostanie, że:

1) osoby, wskazane w punktach a), b), c), d), i f) są niezdolne do jakiegokolwiek pracy zarobkowej z powodu wieku, ułomności fizycznej lub umysłowej

2) osoby, wskazane w punkcie e) nie mogą zarobkować z tego powodu, że pełnią czynną służbę wojskową, odbywają nauki w szkole, są nieletnie, lub nie mogą zarobkować z powodu ułomności fizycznych i umysłowych, o ile w obu wypadkach utrzymanie tych osób jest faktycznie zależne od pracy poborowego i musi on faktycznie ten obowiązek spełniać.

Wymaganą w art. 54 ustawy niezdolność do pracy męskich członków rodziny poborowego stwierdza komisja poborowa, kobiet, powiatowa władza administracji ogólnej przez lekarza powiatowego.

Stan niezdolności do pracy należy określać procentowo w stosunku do pracy zawodowej badanej osoby z oznaczeniem, czy niezdolność ta jest czasową czy też trwałą. W razie stwierdzenia, że określenie procentowej niezdolności do pracy jest czasowe, podać należy przypuszczalny czas jej trwania.

Osoby, które utraciły mniej niż 35% zdolności do pracy, uważa się za zdolne do pracy, osoby zaś, które zdolność tę utraciły ponad 55% — za zupełnie niezdolne do pracy.

W wypadku określenia niezdolności w granicach od 35% do 55% rozstrzyga władza udzielająca odroczenia, czy ze względu na zachodzące warunki należy daną osobę uważać za zdolną lub niezdolną do pracy.

Badaniu pod względem zdolności do pracy zawodowej nie podlegają osoby powyżej 60-u lat życia, matki samotne, o ile ukończyły 45 lat życia, osoby płci żeńskiej do 18 lat życia włącznie, zaś osoby płci męskiej do 16-u lat życia włącznie. Osoby te należy uważać za niezdolne do pracy.

Siostry poborowych po 18 ym roku życia mogą być brane pod uwagę tylko w tym wypadku o ile zostanie stwierdzone, że mogą zastąpić poborowych w charakterze jedyne go żywiciela rodziny i w tych tylko wypadkach należy je poddawać badaniu co do ich zdolności do pracy.

Starszy lub młodszy brat poborowego, o ile wyemigrował i przebywa stale zagranicą, lub zamieszkuje oddzielnie od rodziny, której utrzymanie zależne jest od pracy poborowego, a nie posiada majątku ani też dochodu, by mógł pomagać utrzymaniu rodziny, nie może być brany pod uwagę w ocenie poborowego, jako jedyne go żywiciela.

Odroczenia czynnej służby wojskowej z tytułu odziedziczonego gospodarstwa rolnego.

Odroczenie terminu czynnej służby wojskowej z tytułu odziedziczenia w linii zstępnej gospodarstwa rolnego może być udzielone właścicielom odziedziczonych gospodarstw rolnych, których obszar użytków rolnych (ogrody, grunty orne, łąki i pastwiska) nie przekracza 24 hektarów, a ponadto:

1) na obszarze województw pomorskiego i poznańskiego, oraz górnośląskiej części województwa śląskiego, jeżeli podlegający podatkowi gruntowemu czysty dochód katastralny z tego gospodarstwa wynosi od 35 — 105 złotych,

2) na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego, oraz części cieszyńskiej województwa śląskiego, jeżeli podlegający podatkowi gruntowemu czysty dochód katastralny z tego gospodarstwa wynosi od 25 do 75 złotych;

3) na obszarze województw: kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, warszawskiego, oraz powiatów: augustowskiego, kolneńskiego, łomżyńskiego, ostrowskiego, ostrołęckiego, szczuczyńskiego, suwalskiego i wysoko-mazowieckiego województwa białostockiego, jeżeli według obowiązujących obecnie przepisów podatek gruntowy z tego gospodarstwa wynosi od 10 do 30 złotych;

4) na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i wileńskiego oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, grodzieńskiego, sokólskiego i wolkowyskiego, województwa białostockiego jeżeli według obowiązujących obecnie przepisów podatek gruntowy z tego gospodarstwa wynosi od 8 do 24 zł.;

Właścicielom odziedziczonych gospodarstw rolnych, z których czysty dochód katastralny lub podatek gruntowy będzie mniejszy od minimalnych norm określonych w punktach 1—4 może być udzielone odroczenie terminu czynnej służby wojskowej, o ile obszar użytków rolnych, odziedziczonych przez nich gospodarstwach wynosi przynajmniej 8 hektarów.

Wskazane powyżej kwoty dochodu lub podatku powinny być udowodnione wyciągami z arkuszy katastralnych lub zaświadczeniami władz skarbowych względnie władz, ustalających wysokość mającego się opłacić podatku.

Za gospodarstwo rolne odziedziczone uważać należy to, które poborowy obejmuje w posiadanie po śmierci spadkodawcy tytułem dziedzictwa ustawowego, testamentowego, zapisu lub darowizny na wypadek śmierci.

Przez linię zstępną należy rozumieć: dzieci ślubne, nieślubne, legitymowane przez następne małżeństwo, uznane, o ile im zostało przyznane prawo do spadku oraz przysposobieńców wraz z ich potomstwem.

O odroczeniu czynnej służby wojskowej z tytułu odbywania nauk teoretycznych i praktycznych.

Udzielanie odroczeń z tytułu odbywania nauki w szkołach i zakładach naukowych, oraz z tytułu terminowania w rzemiośle majstrów lub w handlu (art. 53 pkt. 3) może nastąpić pod warunkami, określonymi w art. 57 ustawy.

Oznaczenie szkół i zakładów naukowych i krajowych i zagranicznych, których słuchaczom przysługuje prawo do odroczenia czynnej służby wojskowej, określa rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

W świadectwie dołączonym do podania o odroczenie terminu odbycia czynnej służby wojskowej z ty-

tułu odbywania nauk teoretycznych podać należy dokładnie nazwę szkoły, względnie zakładu naukowego, rok względnie kurs nauk, w chwili wydawania świadectwa, oraz okres czasu potrzebny do zupełnego ukończenia studjów w danej szkole lub zakładzie naukowym w normalnych warunkach.

O opuszczeniu szkół lub zakładów naukowych przez osoby korzystające z odroczenia czynnej służby wojskowej będą władze szkolne zawiadamiały o tem właściwe powiatowe władze administracji ogólnej.

Czasokresy odroczeń.

Odroczenia terminu odbycia czynnej służby wojskowej (z art. 53 pkt. 1) i 2) dla jedynego żywiciela rodziny i właściciela odziedziczonego gospodarstwa rolnego można udzielać na przeciąg jednego roku w sposób następujący:

1) poborowym, którzy stawali w przepisany wieku poraz pierwszy przed komisją poborową tak ogólną jak i dodatkową, przed 1 października i wnieśli podania we właściwym czasie do 1 października następnego roku;

2) poborowym, którzy stanęli w wieku przepisany po raz pierwszy przed dodatkową komisją poborową po pierwszym październiku, a przed okresem głównego poboru i wnieśli podania we właściwym czasie tylko do najbliższego października;

3) poborowym, którzy stanęli do poboru po raz pierwszy lub drugi w tym roku kalendarzowym, w którym kończą 22 lat życia i wnieśli podanie we właściwym czasie do 1 października tego roku, w którym kończą 23 lat życia;

4) poborowi, którzy stanęli do poboru po raz pierwszy, drugi lub trzeci w tym roku kalendarzowym, w którym kończą 23 lat życia, albo stanęli do poboru po upływie wieku poborowego, z odroczeń czynnej służby wojskowej korzystać nie mogą.

Poborowi ci, o ile co do nich, zachodzą warunki przewidziane w art. 54 i 55 ustawy mogą wnieść podania w terminie wskazanym niniejszym reskryptem o przyznanie im ulgi z art. 56 ustawy.

Odroczenie terminu odbycia czynnej służby wojskowej powinno być udzielane:

a) poborowym, wymienionym w nowem brzmieniu art. 57 pkt. 1 ustawy o powszechnym obow. służby wojskowej (Dz. U. R. P. Nr. 4128, poz. 26) — do 1-go lipca tego roku kalendarzowego, w którym kończą 22 lat życia;

b) poborowym, wymienionym w art. 57 pkt. 2. nowego brzmienia ustawy — do 1-go lipca tego roku kalendarzowego, w którym kończą 23 lat życia.

Na podstawie art. 1 pkt. 56 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11.1. 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 4 poz. 26), Minister Spraw Wojskowych zarządza udzielanie w drodze wyjątku odroczeń służby wojskowej do 1-go lipca tego roku kalendarzowego, w którym kończą 25 lat życia;

1) poborowym urodzonym w roku 1906 i starszym, którzy w roku 1927/28 korzystali prawnie z odroczenia służby wojskowej z tytułu wyższych studjów (art. 57 pkt. b ustawy w dawnym brzmieniu), o ile przedstawią dowody stwierdzające, że uczęszczają do danego wyższego zakładu naukowego i że są ich słuchaczami rzeczywistymi (zwyczajnymi), a wnieśli podania w przepisany terminie;

2) poborowym urodzonym w roku 1907 ubiegającym się o odroczenie z art. 57 pkt. 2 ustawy, któ-

rzy udowodnią, że zgłaszali się przed wstąpieniem do wyższego zakładu naukowego ochotniczo do czynnej służby wojskowej, lecz nie zostali przyjęci z powodu braku warunków fizycznych, wzgl., którzy przedstawia świadectwa o osiągnięciu z wynikiem przynajmniej dostatecznym II stopnia p. w.

Poborowi korzystający dotychczas z odroczeń służby wojskowej na podstawie art. 57 pkt. b. dawnej ustawy, którzy w tym roku ukończyli lub ukończą 25 rok życia, mogą otrzymać od właściwego Pow. K-mda Uzupełnienie terminu wcielenia do 1 lipca następnego roku, o ile złożą do dnia 1 czerwca roku bieżącego we właściwej P. K. U. podanie z dołączeniem zaświadczenia wyższego zakładu naukowego, stwierdzającego, że proszący jest jego słuchaczem rzeczywistym (zwyczajnym).

c) poborowym, wymienionym w art. 57 pkt. 3 ustawy w nowym brzmieniu do dnia 1 lipca tego roku kalendarzowego w którym kończą 25 lat życia,

d) poborowym wymienionym w art. 57 pkt. 4 znowelizowanej ustawy — do dnia 1 października tego roku kalendarzowego, w którym kończą 22 lat życia.

Odroczenia przewidziane w punktach b) i c) mogą być udzielane jednorazowo, tj. z góry na okres czasu, w tych punktach przewidziany jednak tylko w granicach, wymaganych dla ukończenia studjów.

Udzielone odroczenie na zasadzie art. 57 ustawy gaśnie samo przez się przed upływem okresu, oznaczonego w tym artykule, z chwilą ukończenia przez poborowego nauki lub opuszczenia zakładu naukowego o czym dany poborowy winien powiadomić do dni ośmiu właściwą powiatową władzę administracji ogólnej.

Ewidencja odroczonej i dokumenty dla nich.

Poborowi, którzy wnieśli podania o przyznanie im odroczenia z jednego z tytułów, przewidzianych w art. 53 względnie o przyznanie ulgi z art. 56 otrzymują orzeczenie na piśmie, przyznające lub odmawiające im tego uprawnienia.

Orzeczenie, którym przyznano odroczenie czynnej służby wojskowej stanowi dla danego poborowego dokument, stwierdzający jego stosunek do służby wojskowej przez czas, na jaki odroczenia udzielono. Poborowym, którym Komisja poborowa przyznała ulgę z art. 51 przewodniczący komisji wydaje poświadczenie na białym papierze według wzoru określonego okólnikiem Min. Spr. Wewn. z dnia 20.1.1928 Nr. Wojsk. 86/28 z tem, że zamiast słów „stanął dnia... 192... przed komisją poborową w... i został uznany za...” wpisać należy „zgłosił się dnia... 192... przed komisją poborową w... i uzyskał ulgę z art. 51 ustawy.

Powiatowe władze administracji ogólnej mają prowadzić osobny wykaz osób, którym udzielono odroczenia. W wykazie tym, który ma być prowadzony imiennie według kolejności przyznanych odroczeń, oznaczyć należy rok urodzenia poborowego, numer listy poborowej, tytuł na podstawie którego odroczenia udzielono, okres czasu na jaki odroczenia udzielono, oraz liczbę aktów, któremi odroczenie przyznano.

W rubryce tego wykazu „uwagi” wpisywać należy wszelkie zmiany zaszłe w międzyczasie co do warunków, na podstawie których odroczenia udzielono i wydano w związku z tem zarządzenia.

Odwolania.

W razie odmownego rozstrzygnięcia przez powiatową władzę administracji ogólnej podania o odrocze-

nie czynnej służby wojskowej z art. 53 pkt. 1, 2 i 3 względnie skrócenia tej służby w myśl art. 56 ustawy oraz rozstrzygnięcia przez komisję poborową podania o udzielenie ulgi z art. 51 — poborowy ma prawo w ciągu dni czternastu licząc od dnia następnego po dniu doręczenia odmownego orzeczenia złożyć (zażalenie) odwołanie do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Odwolanie to należy wnieść do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej przez powiatową władzę, która orzeczenie wydała, względnie orzeczenie komisji poborowej podała do wiadomości proszącego.

Niedotrzymanie powyższego terminu powoduje utratę prawa do dalszego starania się o jedno z wyżej wymienionych ulg. Dni biegu pocztowego nie wlicza się do tego terminu. Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na niedzielę lub święto, termin kończy się dopiero w następnym dniu powszednim.

Powiatowa władza administracji ogólnej po uzupełnieniu zażalenia aktami, dotyczącymi tej sprawy, względnie po przeprowadzeniu dodatkowych poprzednich dochodzeń skieruje zażalenie do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, która rozstrzyga ostatecznie.

Pozatem w wypadkach powyższych ma zastosowanie ustawa z dnia 1 sierpnia 1923 roku w sprawie środków prawnych od orzeczeń władz administracyjnych. (Dz. Ust. R. P. Nr. 91, poz. 712).

Wniesienie odwołania nie odracza wcielenia poborowego do szeregu.

Zaskarżenie decyzji komisji poborowej, względnie powiatowej władzy administracji ogólnej, dotyczącej stopnia zdolności do pracy członka rodziny poborowego może nastąpić tylko w związku z odwołaniem, przeciwko orzeczeniu, odmawiającemu przyznania odroczenia terminu odbycia czynnej służby wojskowej.

Jeżeli zaskarżenie wniesione przez poborowego dotyczy członka jego rodziny kobiety, kobieta ta badaniu komisji rozpoznawczej nie podlega.

Powtórne badanie kobiety zarządza przewodniczący komisji rozpoznawczej ewentualnie wojewódzka władza administracji ogólnej, tylko wtedy gdy rozpoznanie lekarskie wydaje się niejasne lub nieuzasadnione ze stanowiska wiedzy lekarskiej.

Przewidziane w pkt. c) art. 18 czynności komisji rozpoznawczej mogą wynikać tylko w tych wypadkach, gdy sprawa zostaje skierowana przez przewodniczącego komisji poborowej z urzędu z powodu zachodzącej różnicy zdań lekarzy co do stanu chorobowego członka rodziny, następnie w wypadku zakwestjonowania przez komisję poborową świadectwa lekarza powiatowego z powodów wyżej wymienionych.

Ponowne badanie kobiet przeprowadza:

- 1) delegowany przez wydział zdrowia wojewódzkiej władzy admin. ogólnej inny lekarz rządowy lub
- 2) cywilny szpital publiczny komisyjnie przy współudziale lekarza rządowego, delegowanego przez wojewódzki wydział zdrowia.

Zakwestjonowanie przed komisją poborową świadectwa lekarskiego, wystawionego dla kobiet, członków rodziny poborowego przez lekarza powiatowego odnosić się może z reguły tylko do niewłaściwego stosunku, jaki zachodzi pomiędzy określeniem stanu zdrowia danej osoby, a wyrażoną procentową niezdolnością do pracy w świadectwie lekarskim.

Decyzje wydawane przez komisję rozpoznawczą nie podlegają dalszemu zaskarżeniu.

Zawiadamanie P. K. U. o udzielonych odroczeniach.

Z pośród wniesionych podań o odroczenie służby wojskowej muszą być bezwzględnie natychmiast po poborze ogólnym rozpatrzone i merytorycznie załatwione podania o odroczenia z tytułu studjów wymienionych w art. 57 pkt. 2 i 3 ustawy w nowem brzmieniu. W 15 dni po faktycznem zakończeniu w danym powiecie (mieście) poboru ogólnego (licząc od ostatniego faktycznego dnia poboru ogólnego) kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej obowiązany jest wysłać do właściwej P. K. U. imienny wykaz poborowych, którym udzielono odroczeń służby wojskowej z art. 57 pkt. 2 i 3. Dotrzymanie tego terminu jest konieczne ze względu na akcję wcielenia poborowych z cenzusem, następującą wkrótce po poborze.

Rozstrzygnięcie wszystkich pozostałych podań o odroczenie służby wojskowej należy przeprowadzić w czasie możliwie krótkim. O takich udzielonych odroczeniach należy zawiadomić właściwą P.K.U. jednym imiennym wykazem najdalej do dnia 1.VIII r. b.

Imienne wykazy wysyłane do P. K. U. mają zawierać rubryki podane w dziale „ewidencji odroczo-nych” niniejszego okólnika.

Terminy zawiadomienia P.K.U. o odroczeniach udzielonych poborowym z dodatkowych poborów, ustali nowe rozporządzenie wykonawcze.

116.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Lubelskiego do wszystkich Panów Starostów Województwa Lubelskiego w sprawie zaciągu ochotniczego do wojska w 1928 r.

L. 2988/Adm.

Na skutek okólnika Nr. 44 Min. Spr. Wewn. z dn. 21.III r. b. Nr. Wojsk. 547/1 ogłaszam poniższy rozkaz Min. Spraw Wojskowych z dnia 16.III 1928 r. L. 5912/Pob. Org. o zaciągu ochotniczym do wojska w r. 1928.

Przy tej sposobności nadmieniam się, że życzenia ochotników, którzy ukończyli średnie zakłady naukowe i mają warunki do skrócenia czynnej służby wojskowej — odbycia tej służby przed wejściem w wiek poborowy, o ile tylko czynią zadość wymogom przepisów sanitarnych będą jaknajdalej uwzględniane.

Proszę PP. Starostów podać poniższy rozkaz Min. Spr. Wojsk. natychmiast do najszerzej wiadomości zainteresowanym przez ogłoszenie w sposób w poszczególnych miejscowościach najwięcej praktykowany, oraz odpowiednio pouczyć wójtów i sekretarzy gminnych na najbliższej sesji, by na zebraniach sołtysów w gminach zaznajomili ich o poniższem celem uświadomienia zainteresowanej ludności.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
Dr. Bolesław Gruźewski

Lubliń, dn. 3 kwietnia 1928

Ministerstwo Spraw Wojskowych Załącznik do L. 2988/Adm.
Depart. Wojsk.

Zaciąg ochotniczy—ogłoszenie.

Na zasadzie art. 62 i 63 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 23 maja 1924 r.

ogłaszam zaciąg ochotniczy do czynnej służby wojskowej.

Jako warunki dla przeprowadzenia zaciągu ochotniczego podaję co następuje:

1) Do czynnej służby wojskowej w charakterze ochotników mogą być przyjmowani w roku 1928 mężczyźni urodzeni w latach 1908, 1909 i 1910 (387 rozp. wykon.).

2) Termin wnoszenia podań do P. K. U. przez osoby ubiegające się o przyjęcie w charakterze ochotników do służby wojskowej we wszystkich rodzajach broni i służb, oraz w marynarce wojennej upływa dnia 1 lipca 1928 r.

3) Wyjątek od tej zasady stanowią podania ochotników, którzy ukończyli średnia zakłady naukowe i mają warunki do skrócenia czynnej służby wojskowej. Podania takie należy przyjmować do dnia 10 lipca 1928 r.

4) Ochotnicy, mający warunki do skrócenia czynnej służby wojskowej nie mogą być przyjmowani do taborów, samochodów i intendentury.

5) Przegląd wojskowo-lekarski ochotników przez komisje poborowe odbędzie się zasadniczo w terminie głównego poboru rocznika 1907. Termin stawiania się do komisji poborowej będzie podany w obwieszczeniach o poborze rocznika 1907.

6) Po terminie poboru głównego przeglądu ochotników dokonywują dodatkowo komisje poborowe.

7) Zasady dotyczące przyjmowania ochotników, tryb składania podań, ich rozpatrywanie oraz wszelkie czynności władz wojskowych i administracyjnych, związane zaciągiem ochotników przewidują §§ 387—416 rozporządzenia wykonawczego.

8) Ochotnicy mają prawo wyboru broni o ile odpowiadają wymaganiom dla danego rodzaju broni ustalonym. Prawo wyboru formacji ochotnikom nie przysługuje.

9) Ponieważ zastrzeżone ochotnikom przez art. 62 ustawy o powsz. obow. słu. wojsk. i § 391 rozp. wyk. prawo wyboru broni narusza zasadę stałych rejonów uzupełnień, wojskowi członkowie komisji poborowej powinni przy poborze starać się skłaniać ochotników do wyboru tego rodzaju broni, który dana P. K. U. uzupełnia.

Ostateczny wybór broni powinien ochotnik stwierdzić własnoręcznie na swym podaniu o przyjęcie do wojska.

10) Zobowiązanie do służby ochotniczej w wojsku z wyjątkiem marynarki wojennej, ma być przez ochotnika wypełnione według wzoru Nr. 31 do rozporządzenia wykonawczego z tem, że zawarte w niem słowa „służby wojskowej w wojsku stałem”, należy zastąpić słowami „czynnej służby wojskowej”. W zobowiązaniu ochotnika marynarki wojennej należy w pktcie 1 za określeniem „2-ch lat” dodać słowa: „i 3-ch miesięcy”, zaś w pktcie 2-im określenie „1 rok” zastąpić słowami „2 lata”.

W imieniu Ministra Spraw Wojskowych
II Wiceminister

(—) Fabrycy
Generał Brygady.

OKOLNIK Nr. 26

Wojewody Lubelskiego do wszystkich PP. Starostów Województwa Lubelskiego w sprawie opłat stemplowych od ustnych wniosków o wydanie świadectwa.

L. 4260/Pr.

Reskryptem z dn. 5 marca 1928 r. Nr. OB. 456/1.28 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Oplatę stemplową „od podania“, przewidzianą w rozdziale trzydziestym ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98 poz. 570) należy zasadniczo (tj. gdy podanie nie jest od tej opłaty zwolnione) uiszczyć tylko wówczas, gdy bądź wniesiono podanie, bądź zgłoszenie ustnego wniosku stwierdzono protokołem urzędowym (art. 140 powołanej ustawy).

O ile przy wydawaniu świadectwa urzędowego nie zastosowano powyższego pisemnego postępowania, to opłata stemplowa „od podania“ nie należy się i ma być uiszczona tylko opłata stemplowa za świadectwo, przewidziana w rozdziale trzydziestym pierwszym powołanej ustawy.

Czy wniosek ustny ma być stwierdzony przez spisanie protokołu oraz czy w sprawach pewnej kategorii wnioski ustne wogóle mają być przyjmowane, czy też w razie wniosku ustnego należy żądać wniesienia podania — kwestje te nie wchodzą w zakres ustawy o opłatach stemplowych, lecz mają być rozstrzygane w myśl odnośnych przepisów administracyjnych; o ile przepisy te nie zawierają postanowień w tej mierze, ustalenie postępowania jest pozostawione uznaniu władzy administracyjnej.

Powyzsze podaje Panom Starostom do wiadomości i zastosowania.

Wojewoda Lubelski

w. z. (—) Karasiński.

Lublin, dnia 29 marca 1928 r.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów i Prezydentów m. Lublina i Siedlec w sprawie wyjaśnienia do art. 198 ust. 4 i 5 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7-VI.27 r. o prawie przemysłowym.

L: 634/PR.

Wobec zapytań pp. Starostów, jak należy postępować przy stosowaniu art. 198 ust. 4 i 5 Rozporządzenia z dnia 7-VI.27 r. o prawie przemysłowym w razie braku u rzemieślników świadectw przemysłowych, wykupionych na 1927 rok, wyjaśniam co następuje:

W myśl art. 198 ust. 4 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7.VI.1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 53 poz. 468) na terenie Województwa Lubelskiego uważa się za dowód posiadania uprawnienia przemysłowego (art. 3) oo samoistnego prowadzenia rzemiosła stwierdzenie przez Urząd Gminny faktu rozpoczęcia samoistnego prowadzenia rzemiosła przed dniem 15.XII.1927 r. i przedłożenia świadectwa przemysłowego, wykupionego za rok 1927.

Żądanie jednak przedłożenia świadectwa przemysłowego za rok 1927 odnosi się tylko do tych kategorii przedsiębiorstw rzemieślniczych, które świadectwo w myśl ustawy z dnia 15.VII 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. Ust. R, P. Nr. 79 poz. 550) obowiązane były wykupić.

O ile te kategorie przedsiębiorstw rzemieślniczych nie posiadają świadectw za 1927 rok, to jest uchylili się od obowiązku, wypływającego z ustawy o podatku przemysłowym, to tem samem uprawnienia przemysłowego do samoistnego prowadzenia rzemiosła nie mają.

Mogą go nabyć jednak, jako przedsiębiorstwa rozpoczynające samoistną pracę po wejściu w życie ustawy przemysłowej, na podstawie zgłoszenia u władzy przemysłowej I instancji i przedłożenia dowodu uzdolnienia (art. 145 i 198 ust. 5).

Rzemieślnicy, którzy świadectwa przemysłowego za rok 1927 nie posiadają z powodu należenia ich przedsiębiorstw do kategorii zwolnionych od obowiązku wykupienia świadectwa przemysłowego, zgodnie z ustawą o podatku przemysłowym (Dz. Ust. Nr. 79 poz. 555 art. 8 p. 5), korzystają z tychże praw co i posiadający wykupione świadectwa, gdyż brak świadectw wypływa nie ze złej woli rzemieślników, a z mocy ustawy.

O ile w warsztacie rzemieślniczym pracuje kilku lub kilkunastu rzemieślników, a świadectwo wykupione jest tylko na jedno nazwisko właściciela, to tylko on posiada uprawnienie do samoistnego prowadzenia przedsiębiorstwa rzemieślniczego, gdyż praca jego współpracowników nie nosi charakteru samoistności.

Rzemieślnicy, zabierający z przedsiębiorstwa rzemieślniczego samoistnego robotę do domów (chałupnicy) i pracujący na rachunek przedsiębiorcy, nie są samoistnymi i uprawnienia przemysłowego do samoistnego prowadzenia przedsiębiorstwa rzemieślniczego w rozumieniu ustawy przemysłowej nie posiadają.

Wojewoda Lubelski

(—) A. Remiszewski.

Lublin, dnia 30 marca 1928 r.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do PP. Starostów w sprawie rejestracji i wydawania potwierdzeń zgłoszeń na bary, restauracje, herbaciarnie itp.

L. 222/PH.

W związku z wątpliwościami, jakie mogą powstać przy rejestracji i wydawaniu potwierdzeń zgłoszeń na jadalnię, restauracje, bary, herbaciarnie, kawiarnie itp. na podstawie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7.VI 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 53 poz. 468) podaje do wiadomości pp. Starostów wyjaśnienie Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 28.I 1928 r. L. PD. 140.

Stosownie do Rozporządzenia Prezydenta o prawie przemysłowym (Art. 7, 3, 144, 145 i 198 ust. 4 i 5) przy zgłaszaniu rzemiosła przez zainteresowanych należy odróżniać dwa wypadki:

1. Zgłoszenie rzemiosła, które petent rozpoczął samoistnie prowadzić przed dniem wejścia w życie

Rozporządzenia Prezydenta o prawie przemysłowym tj. po dniu 15 grudnia 1927 r. i

2. Zgłoszenie rzemiosła, które petent rozpoczął lub rozpoczął samodzielną prowadzić po dniu wejścia w życie powołanego wyżej rozporządzenia Prezydenta, tj. po dniu 15 grudnia 1927 r.

W 1-szym wypadku, w myśl art. 198 ust. 4 w województwach: warszawskim, łódzkim, kieleckim, lubelskim, białostockim, poleskim, nowogródzkim, wileńskim, wołyńskim i w m. st. Warszawie uważa się za dowód posiadania uprawnienia przemysłowego, z uwagi na postanowienia art. 3 ust. 2 do samodzielnego prowadzenia rzemiosła: 1) stwierdzenia przez Urząd Gminny, właściwy dla siedziby zakładu rzemieślniczego, rozpoczęcia samodzielnego prowadzenia danego rzemiosła przed dniem wejścia w życie Rozporządzenia Prezydenta o prawie przemysłowym, tj. przed dniem 15 grudnia 1927 roku i 2) przedłożenia świadectwa przemysłowego, wykupionego na rok 1927. Na podstawie tych dwóch dowodów władza przemysłowa 1-ej instancji rejestruje zgłoszone rzemiosło i nie może żądać przedstawienia dowodu uzdolnienia zawodowego. Wobec postanowienia art. 136 o prowadzeniu rejestru uprawnień przemysłowych przez władze przemysłowe 1 instancji, każdy kto zajmuje się przemysłem w rozumieniu cytowanego Rozporządzenia o prawie przemysłowym, obowiązany jest zgłosić wykonywany przez siebie przemysł do rejestracji, pod rygorem poniesienia kary, przewidzianej w artykule 126 za naruszenie przepisów rozporządzenia o prawie przemysłowym w związku z prowadzeniem przemysłu (art. 142 ust. 1). W konkretnym więc wypadku władza przemysłowa 1 instancji winna się ograniczyć na żądaniu przedstawienia przez osoby zainteresowane dokumentów, wymienionych wyżej pod p. 1 i 2 jeżeli jadalnie, bary, restauracje, cukiernie, herbaciarnie, kawiarnie itp. zostały otwarte i prowadzone jeszcze przed dniem 15 grudnia 1927 r. Co się tyczy nasuwającego się pytania, czy w tym wypadku kuchmistrowi i cukiernikom, jako rzemieślnikom w myśl art. 142, należy wydawać, po zarejestrowaniu zgłoszenia karty rzemieślniczej, to wobec wyraźnego postanowienia art. 147, że kartę rzemieślniczą wydaje się, jeżeli zgłaszający wykazał uzdolnienie zawodowe w myśl postanowień art. 145 lub 146, władza przemysłowa 1-ej instancji obowiązana jest wydać zgłaszającemu kartę rzemieślniczą, skoro z własnej woli, a nie na żądanie władzy przemysłowej, przedstawi przy zgłoszeniu rzemiosła jeden z dowodów uzdolnienia zawodowego, wyszczególnionych w art. 145, lub uzyskaną w tym względzie od władzy przemysłowej 11-giej instancji dyspensę w myśl art. 146, domagając się wydania mu karty rzemieślniczej.

W 2-gim wypadku w całej rozciągłości mają zastosowanie postanowienia art. 144, 145, 146 i 147 z zastrzeżeniem, że w okresie pięcioletnim po dniu wejścia w życie Rozporządzenia Prezydenta o prawie przemysłowym należy uważać za dowód uzdolnienia zawodowego do samodzielnego prowadzenia rzemiosła także — przy zastosowaniu jednakże art. 146 zaświadczenie Urzędu Gminnego, stwierdzające, że odnośna osoba pracowała u rzemieślnika, prowadzącego samodzielną daną rzemiosło, bezpośrednio przed zgłoszeniem (art. 144) przez lat 5 (art. 198 ust. 5).

Dodatkowo wyjaśnia się, że kuchmistrz wtedy otrzymuje kartę rzemieślniczą, o ile, posiadając jeden z dowodów uzdolnienia zawodowego, wskazanych w

art. 145, lub dyspensę na zasadzie art. 146, samodzielną na swój rachunek prowadzi zakład, a więc restaurację, jadalnię, bar itp. To samo dotyczy, ze zmianami z natury rzeczy wynikającymi, i cukierników.

Wojewoda Lubelski

(—) A. Remiszewski.

Lublin, dnia 30 marca 1928 r.

120

PISMO OKÓLNE

Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów w sprawie koncesyj na wyrób i sprzedaż broni i amunicji.

L. 515/P.H.

Art. 8 p. 4 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7.VI.27 r. o prawie przemysłowym (Dz. Ust. R. P. Nr. 53 poz. 468) ustanawia obowiązek uzyskiwania koncesyj na wyrób i sprzedaż broni i amunicji.

Decyzja co do udzielenia koncesji leży w kompetencji władz przemysłowych II instancji.

Na podstawie pisma Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 3-III.1928 r. Nr. P.A. 559 wyjaśniam, że w określeniu „wyrób broni“, zawartem w p. 4 art. 8 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7.VI.27 r. o prawie przemysłowym mieści się również i naprawa broni, przeto warsztaty rzemieślnicze, zajmujące się reperacją broni mogą funkcjonować jedynie na podstawie uzyskanej w Urzędzie Wojewódzkim koncesji.

Procedura załatwienia podań o koncesje wskazana jest w instrukcji dla władz przemysłowych II instancji do Rozporządzenia z dnia 7.VI.27 r. o prawie przemysłowym, będącej w posiadaniu pp. Starostów.

Wojewoda Lubelski

(—) A. Remiszewski

Lublin, dnia 30 marca 1928 r.

121

Pismo okólne Pana Wojewody Lubelskiego do P. Starostów w sprawie ulg taryfowych przy przewozie kolejami drzewa użytkowego nieobrobionego i obrobionego dla uszkodzanych przez wojnę na odbudowę osiedli.

L. 2578/Ad.

Z powodu drożyzny materiału drzewnego na terenie Województwa Lubelskiego uszkodzani jednego z powiatów otrzymawszy z P. Banku Rolnego pożyczki na odbudowę z nowej akredytywy, rozdzielonej na ten cel przezemnie do dyspozycji powiatowych pożyczkowych komisji, zakupili w lasach państwowych w Białowieży większą partję drzewa po cenach znacznie niższych.

Na interwencję moją w Ministerstwie Komunikacji o udzielenie im ulgi taryfowej w przewozie budulca koleją do miejsc odbudowy — Ministerstwo Komunikacji reskryptem z dn. 8/III 28 r. L. III/Tgo 2378/28 udzieliło następujących informacji: na przewóz drze-

wa użytkowego nieobrobionego, przeznaczonego dla odbudowy osiedli, zniszczonych przez wojnę, jest ustanowiona taryfa wyjątkowa Nr. 6 z klasą G. pokrywająca zaledwie koszty własne kolei.

Przewóz pomienionego materiału drzewnego według wzmiankowanej kl. G. jest jednak uwarunkowany przedstawieniem świadectwa organów Ministerstwa Robót Publicznych, Samorządów Powiatowych, Magistratów, stwierdzającego jego przeznaczenie.

O ile przewożony budulec na odbudowę jest drzewem obrobionem, to przewożenie również oblicza się według wzmiankowanej wyżej taryfy wyjątkowej Nr. 6 jednakże z zastosowaniem klasy B, której stawki także są minimalne. Natomiast żadnej dalszej zniżki od wskazanej taryfy Ministerstwo komunikacji udzielić nie może.

Wojewoda Lubelski

Lublin, dnia 22 marca 1928 r. (—) A Remiszewski.

122.

Ogłoszenie o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na zasadzie postanowieniu Wojewody Lubelskiego zostały wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków następujące stowarzyszenie:

Postanowienia Wojewody		Nr. rejestru	NAZWA STOWARZYSZENIA	Siedziba stowarzyszenia	
Data	Liczba			Miejscowość	powiat
18.XI. 1927	10401 BP	1089	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej.	Ornatowice gm. Grabowiec	Hrubieszowski
18.XI. 1927	10430 BP	1090	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej.	Zdzisławice gm. Batorz	Janowski
19.XI. 1927	10437 BP	1091	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej.	Tuczna gm. Międzyłże	Bialski
21.XI. 1927	10080 BP	1092	Wiejskie Kółko Myśliwskie	Dębe Nowe gm. Kosów	Sokołowski
10.I. 1928	10544 B1	1093	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej.	Staw	Chełmski
10.I. 1928	10542 BP	1094	Kółko Rolnicze	Gościewice gm. Miastków	Garwoliński
10.I. 1928	10540 BP	1095	Kółko Rolnicze	Izdebno gm. Łaskarzew	Garwoliński
10.I. 1928	10529 BP	1096	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej.	Czepielin gm. Stok Ruski	Siedlecki
17.XII. 1927	10983 BP	1097	Koło Rodzicielskie przy Gimnazjum im. Bolesława Prusa	Siedlce	Siedlecki
10.I. 1928	10232 BP	1098	Chrześcijański Związek Drobnych Rolników Rzeczyposp. Polskiej	Lublin	Lubelski
10.I. 1928	10979 BP	1099	Lubelskie Towarzystwo Chmielarskie	Lublin	Lubelski
10.I. 1928	10859 BP	1100	Chełmskie Towarzystwo Chmielarskie	Dorohusk	Chełmski
10.I. 1928	11132 BP	1101	Powiatowy Związek Straży Pożarnych	Hrubieszów	Hrubieszowski
11.I. 1928	10838 BP	1102	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Siedliszcze gm. Białopole	Hrubieszowski
11.I. 1928	10858 BP	1103	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Uhrusk gm. Sobibór	Włodawski
11.I. 1928	10868 BP	1104	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Wierzchowiny gm. Siemień	Radzyński
11.I. 1928	10897 BP	1105	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Stara Wieś gm. Telatyn	Tomaszowski
11.I. 1928	10930 BP	1106	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Bukowina gm. Biszczce	Biłgorajski
11.I. 1928	10940 BP	1107	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Zurawica gm. Zwierzyniec	Zamojski
11.I. 1928	11059 BP	1108	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Korytków Duży gm. Kocudza	Biłgorajski
11.I. 1928	11220 BP	1109	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Raciborowice gm. Białopole	Hrubieszowski
12.I. 1928	11323 BP	1110	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Niedzieliska gm. Mokre	Zamojski
13.I. 1928	11463 BP	1111	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Dąbrówka Wyłazy gm. Skórzec	Siedlecki
13.I. 1928	11484 BP	1112	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Podedwórze gm. Opole	Włodawski
13.I. 1928	10718 BP	1113	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Matoly gm. Łochów	Węgrowski
13.I. 1928	40 BP	1114	Towarzystwo Spiewacze „Lutnia“	Lublin	Lubelski

123.

Okólnik Nr. 28

Wojewody Lubelskiego do wszystkich P. P. Starostów Województwa Lubelskiego w sprawie legalizacji aktów sporządzonych zagranicą.

L. 2518/Adm.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych w piśmie z dn. 27 września 1927 r. Nr. K. I. 6565/27 zwróciło uwagę, że władze i urzędy polskie przyjmują niejednokrotnie akta, sporządzone w Z. S. R. R. i zalegalizowane przez Poselstwo Z. S. R. R. w Warszawie z poświadczeniem podpisu tegoż Poselstwa, dokonaniem przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, za akta zdziałane zgodnie z postanowieniami odnośnych ustaw polskich.

Wobec tego na skutek okólnika Nr. 962 Ministerstwa Rolnictwa z 14 grudnia 1927 r. Nr. 2707 O. Pr. wyjaśniam, że do stwierdzenia zgodności aktu, sporządzonego zagranicą z prawem miejscowem, powołane są jedynie właściwe poselstwa, względnie konsulaty polskie, nie zaś przedstawicielstwa państw obcych w Polsce.

A zatem akt sporządzony w Z. S. R. R. może być uznany za sporządzony zgodnie z przepisami prawa polskiego, tylko wtedy, o ile został poświadczony przez właściwe polskie placówki dyplomatyczne i konsularne w Z. S. R. R.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału

(—) Dr. Grużewski.

Lublin, dn. 28 marca 1928 r.

B.

124

Odezwa Związku Straży Pożarnych Województwa Lubelskiego do Związków Okręgowych Straży Pożarnych Województwa Lubelskiego w sprawie okazywania pomocy władzom państwowym w walce z klęskami żywiołowymi.

L. 313.

Władze państwowe zwróciły się do Zarządu Gł. Związku, by straże pożarne w walce z klęskami żywiołowymi okazywały możliwą pomoc organizacjom państwowym:

Wobec tego, że w r. b. Województwo Lubelskie w niektórych miejscowościach już zostało nawiedzone powodzią, a wiosna grozić może ponowieniem się klęski przeto prosimy Zarząd Związku Okręgowego o konieczne przypomnienie i dopilnowanie, by straże Pożarne—stosownie do warunków—zorganizowały pogotowia wodne lub już istniejące doprowadziły do gotowości bojowej.

Szczególną uwagę zwrócić należy:

1) na wzmocnienie zagrożonych tam. Wzmocnianie zagrożonych tam można wykonywać przy pomocy ubijania ziemi, zmieszanej z nawozem, najlepiej między dwoma drewnianymi tarczami lub układaniem worków, napełnianych piaskiem.

2) Z zagrożonych powodzią domów należy niezwłocznie usuwać mieszkańców, a także ich mienie.

W razie szybkiego wylewu należy przygotować łodzie możliwie szerokie i płaskie.

3) W czasie płynącej kry lodowej należy pilnować, by zgromadzone w pobliżu mostów lody nie uszkodziły filarów mostowych (jarzm). Nagromadzone lody należy spychać bosakami lub kotwicami.

Zawczasu już należy przygotować do należytego stanu łodzie, a także potrzebne narzędzia, jak linki, bosaki, kotwice, łopaty itp.

Czołem!

Vice-Prezes Związku

(—) Leon Kwiatkowski.

Inspektor Związku

(—) Łuczyński

125

ODEZWY

Zwiazku Straży Pożarnych Województwa Lubelskiego do pp. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów (Burmistrzów) miast, Wójtów Gmin, Zarządów Powiatowych i Gminnych Kas Pożyczkowo-Oszczędnościowych, Zarządów Kas Słeczyska, Straży pożarnych na terenie Województwa Lubelskiego w sprawie budowy „Domu Strażackiego” w Lublinie.

1.

ODEZWA

Do wszystkich pp. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Sejmików Województwa Lubelskiego oraz do pp. Prezydentów miast Lublina i Siedlec.

Odczuwając od dawna potrzebę stworzenia ośrodka, gdzie koncentrowałyby się strażackie instytucje kierownicze w Lublinie i gdzie przyjezdny strażak mógłby znaleźć radę, wskazówkę i pomoc, Rada Związku Straży Pożarnych Województwa Lubelskiego na odbytem w dniu 5 XII.26 r. posiedzeniu powzięła uchwałę, usilnie zalecić Wojewódzkiemu Związkowi Straży Pożarnych przystąpienie do budowy „Domu Strażackiego”.

Czyniąc w tej mierze odpowiedn'e starania, Zarząd Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych, dzięki ofiarności WP. Rydygier-Bielajewowej, uzyskał w centrum miasta Lublina obszerny plac pod budowę „Domu Strażackiego”, którą jeszcze w tym sezonie budowlany rozpocznie.

„Dom Strażacki” poza pomieszczeniem biur Związku posiadać będzie wzorowo urządzonej remizę, z odpowiednim taborem, oraz pomieszczenie dla słuchaczy kursów — co stanowić będzie centrum wyszkolenia dowódców straży, następnie odpowiednio zaopatrzoną bibliotekę i pracownię, które pozwolą strażakom pogłębić wiadomości, dalej obszerną salę zebrań na zjazdy strażackie oraz pokoje gościnne dla przyjeżdżających do Lublina członków straży, wreszcie składnicę wzorowych narzędzi pożarniczych, co dla straży stworzy wielkie udogodnienia.

Pragnąc, ażeby projekt ten został zrealizowany, Związek Straży Pożarnych Województwa Lubelskiego zwraca się niniejszym z gorącym apelem o udzielenie mu pomocy w tym kierunku, ponieważ własnymi siłami tak bardzo potrzebnego domu wznieść nie jest w stanie.

Mając na uwadze to, że stworzenie „Domu Strażackiego” w Lublinie w bardzo znacznej mierze przyczyni się do ulepszenia sprawności poszczególnych straży pożarnych, że będą one bliżej i szczegółowiej zapoznane z zagadnieniami, związanymi z akcją zapobiegania klęsce ogniowej, tłumieniem pożarów, odbudową spalonych osiedli itp., że nabyte przez strażę, względnie ich członków wiadomości przyczynią się w znacznym stopniu do zmniejszenia tak strasznych klęsk, jakie nas bezustannie nawiedzają, Zarząd Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych jest przekonany, że apel niniejszy zostanie przychylnie potraktowany i że tak pp. Przewodniczący Wydziałów Powiatowych Sejmików jak i pp. Prezydenci miast Lublina i Siedlec dołożą swych starań dla uzyskania przez Związek pomocy samorządów na wzniesienie Domu Strażackiego i spowodują udzielenie Związkowi większych subwencji na ten cel względnie wstawienie do budżetów możliwie wysokich kwot na omawianą budowę, które prosimy wpłacać na rachunek Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych w Lublinie za pomocą blankietów P. K. O. na konto Nr. 100.967.

Prezes: Wojewoda Lubelski
(—) *A. Remiszewski*
I-szy Viceprezes:
(—) *Leon Kwiatkowski*
II-gi Viceprezes:
(—) *Janusz Kozłowski*
Skarbnik:
(—) *Dr. Józef Klarner*
Inspektor Woj. Związku Straży
Pożarnych:
(—) *St. Błaszczuk*

2.

ODEZWA

Do wszystkich pp. Burmistrzów miast i pp. Wójtów Gmin Województwa Lubelskiego.

Na podstawie uchwały Rady Związku Straży Pożarnych Województwa Lubelskiego, powziętej na odbytem w dniu 5.XII.26 r. posiedzeniu, która stwierdzając, że strażactwo na terenie Województwa oddawna odczuwa potrzebę stworzenia ośrodka, gdzie przyjezdny strażak mógłby znaleźć radę, wskazówkę i pomoc, usilnie zaleciła Wojewódzkiemu Związkowi przystąpienie do budowy „Domu Strażackiego”. Zarząd Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych, dzięki ofiarności obywatelki WP. Rydyger-Bielajewowej, uzyskał w centrum miasta Lublina obszerny plac pod budowę „Domu Strażackiego”, którą jeszcze w tym sezonie budowlanym rozpocznie.

„Dom Strażacki” poza pomieszczeniem biur Zw. posiadać będzie wzorowo urządzonej remizę, z odpowiednim taborem, oraz pomieszczenie dla słuchaczy kursów—co stanowić będzie centrum wyszkolenia dowódców straży, następnie odpowiednio zaopatrzoną bibliotekę i pracownię, które pozwolą strażakom na głębsze studia naukowe, dalej obszerną salę zebrań na zjazdy strażackie, oraz pokoje gościnne dla przyjeżdżających do Lublina członków straży, wreszcie składnicę wzorowych narzędzi pożarniczych, co dla straży stworzy wielkie udogodnienia.

Powstanie w Lublinie tak pożytecznej placówki, jaką niewątpliwie będzie „Dom Strażacki”, przyczyni się w bardzo wielkim stopniu do ulepszenia sprawności poszczególnych straży pożarnych, ponieważ będą one bliżej i szczegółowiej zapoznawane z zagadnieniami,

związanymi z akcją zapobiegania klęsce ogniowej, tłumieniem pożarów, odbudową spalonych osiedli itp. a co z tem idzie, przyczyni się do zmniejszenia tak strasznych klęsk, jakie nas bezustannie nawiedzają.

Ażeby jednak projekt wzniesienia Domu Strażackiego został zrealizowany, wysiłki samego Związku Wojewódzkiego w tym kierunku nie są wystarczające i dlatego Zarząd Związku zwraca się niniejszem z gorącym apelem o udzielenie mu pomocy.

Jak statystyka wykazuje, klęską pożaru nawiedzane zostają przeważnie miasteczka i wsie, w których brak należyte zorganizowanych straży uniemożliwia racjonalną walkę z tłumieniem ognia i to powoduje, że osiedla te doznają olbrzymich szkód i strat.

Powołanie więc do życia takiej instytucji jaką będzie „Dom Strażacki”, w pierwszym rzędzie jest konieczne dla dobra gmin miejskich i wiejskich, to też Zarząd Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych w Lublinie jest przekonany, że apel niniejszy zostanie przychylnie potraktowany, i że tak PP. Burmistrze, jak i PP. Wójtowie, dołożą wszelkich starań, zmierzających do udzielenia Związkowi Wojewódzkiemu pomocy samorządów do wzniesienia „Domu Strażackiego” i spowodują udzielenie Związkowi większych subwencji na ten cel względnie wstawienie do budżetów możliwie wysokich kwot na omawianą budowę.

Wszelkie ofiary na budowę „Domu Strażackiego” prosimy wpłacać za pomocą blankietów P. K. O. na konto Lubelskiego Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych Nr. 100.967.

Prezes: Wojewoda Lubelski
(—) *A. Remiszewski*
I-szy Viceprezes:
(—) *Leon Kwiatkowski*
II-gi Viceprezes:
(—) *Janusz Kozłowski*
Skarbnik:
(—) *Dr. Józef Klarner*
Inspektor Woj. Zw. Str. Pożarn.
(—) *St. Błaszczuk*

3.

ODEZWA

do Zarządów wszystkich Kas Pożyczkowo-Oszczędnościowych Powiatowych i Gminnych oraz Kas Słeszcyka w Województwie Lubelskiem.

Odczuwając oddawna potrzebę stworzenia ośrodka, gdzie koncentrowałyby się w Lublinie strażackie instytucje kierownicze i gdzie przyjezdny strażak mógłby znaleźć radę, wskazówkę i pomoc, Rada Związku Straży Pożarnych na odbytym w dniu 5.XII.26 r. posiedzeniu powzięła uchwałę, usilnie zalecić Wojewódzkiemu Związkowi Straży Pożarnych przystąpienie do budowy „Domu Strażackiego” w Lublinie.

Czyniąc w tej mierze odpowiednie starania, Zarząd Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych, dzięki ofiarności obywatelki WP. Rydyger-Bielajewowej, uzyskał w centrum miasta Lublina obszerny plac pod budowę domu, którą jeszcze w tym sezonie budowlanym rozpocznie.

Dom, o którym mowa, poza pomieszczeniem biur Związku, posiadać będzie wzorowo urządzonej remizę, z odpowiednim taborem, oraz pomieszczenie dla słuchaczy kursów strażackich, jakie urządzone będą w celu należytego wyszkolenia poszczególnych dowódców straży, następnie odpowiednio zaopatrzoną bibliotekę

i pracownię, które pozwolą strażakom na głębsze studia naukowe, dalej obszerną salę zebrań na zjazdy strażackie, pokoje gościnne dla przyjeżdżających do Lublina członków straży i wreszcie składnicę wzorowych narzędzi pożarniczych.

Powstanie w Lublinie tak pożytecznej placówki, jaką niewątpliwie będzie „Dom Strażacki“, przyczyni się w bardzo wielkim stopniu do ulepszenia sprawności poszczególnych straży pożarnych, ponieważ będą one bliżej i szczegółowiej zapoznawane z zagadnieniami, związanymi z akcją zapobiegania klęsce ogniowej, tłumieniem pożarów, odbudową spalonych osiedli itp., a co za tem idzie, przyczyni się do zmniejszenia tak strasznych szkód, jakich bezustannie doznajemy, skutkiem ustawicznych pożarów.

Ażeby jednak projekt ten został zrealizowany, wysiłki Związku Wojewódzkiego i poszczególnych straży pożarnych nie są wystarczające, dlatego też niniejszem zwracamy się z uprzejmą prośbą do Zarządów wszystkich Powiatowych i Gminnych Kas Pożyczkowo-Oszczędnościowych i Kas Stefczyka Województwa Lubelskiego, o łaskawe przyjęcie strażactwu z pomocą, przez zafiarowanie na budowę domu strażackiego w Lublinie odpowiedniego funduszu.

Wszelkie ofiary na budowę „Domu Strażackiego“ prosimy wpłacać za pomocą blankietów P. K. O. na konto Lubelskiego Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych Nr. 100 967.

Ufni, że sprawa niniejsza zostanie przychylnie potraktowana i nie zazna zawodu, za okazaną pomoc z góry składamy serdeczne „Bóg zapłać“ i łączymy strażackie

„Czołem“

Prezes: Wojewoda Lubelski
(—) *A. Remiszewski*

I-szy Viceprezes:
(—) *Leon Kwiatkowski*

II-gi Viceprezes:
(—) *Janusz Kozłowski*

Skarbnik:
(—) *Dr. Józef Klarner*

Inspektor Woj. Zw. Str. Pożarn.
(—) *St. Błaszczyk*

4.

ODEZWA

Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych do wszystkich Straży Pożarnych Województwa Lubelskiego.

Rada Związku Straży Pożarnych Województwa Lubelskiego na odbytem w dniu 5 grudnia 1926 roku posiedzeniu — stwierdzając, że strażactwo na terenie województwa od dawna już odczuwa potrzebę stworzenia ośrodka, gdzie koncentrowałyby się strażackie instytucje kierownicze w Lublinie i gdzie przyjezdny strażak mógłby znaleźć radę, wskazówkę i pomoc, — powzięła uchwałę, usilnie zalecającą Zarządowi Związku Straży Pożarnych Województwa Lubelskiego przystąpienie do pobudowania w Lublinie „Domu Strażackiego“, mieszczącego biura Związku, sale zebrań, czytelnię i bibliotekę, pokoje gościnne dla przyjezdnych itp. według planu opracowanego przez Zarząd.

Stosownie do powyższego zalecenia, Zarząd Wojewódzkiego Związku poczynił w tej mierze odpowiednie starania i dzięki ofiarności W. Pani Rydygier-Bielajewowej, uzyskał już obszerny w centrum miasta Lublina plac pod budowę „Domu Strażackiego“, którą jeszcze w tym sezonie budowlanym rozpocznie.

Poza pomieszczeniem biur Związku, „Dom Strażacki“ posiadać będzie wzorowo urządzonej remizę, z odpowiednim taborem, oraz pomieszczenie dla słuchaczy kursów, co stanowić będzie centrum wyszkolenia dowództw straży. Odpowiednio zaopatrzona biblioteka i pracownia, pozwolą strażakom na głębsze studia naukowe. Obszerna sala zebrań na zjazdy strażackie oraz pokoje gościnne dla przyjeżdżających do Lublina członków straży, tudzież składnica wzorowych narzędzi pożarniczych, stanowić będą wielkie udogodnienia dla straży.

Ażeby jednak projekt ten został zrealizowany — wysiłki samego Związku Wojewódzkiego w tym kierunku nie są wystarczające i stąd zachodzi konieczna potrzeba współpracy wszystkich straży pożarnych województwa lubelskiego.

Kierując się hasłem „W jedności siła“ — wzorem całego szeregu instytucji społecznych, jak Związek Nauczycielstwa, który dla dobra swych członków wznosił olbrzymi gmach i uruchomił sanatorium w Zakopanem lub Związek Kolejarzy, który pobudował taką drogą wspaniałą własny gmach w Warszawie, musimy i my strażacy nie pozostać w tyle, lecz z całą energią przystąpić do twórczej pracy nad budową własnego ogniska, tak bardzo nam potrzebnego.

„Dom Strażacki“ wysiłkiem strażactwa województwa lubelskiego stanąć musi.

Dlatego też apelujemy do wszystkich straży o jaknajintensywniejszą współpracę, a przede wszystkim obecnie, o pomoc materialną, przez wstawienie do swych budżetów odpowiednich sum na budowę „Domu Strażackiego“ — zaś wszystkich „Druhów“ wzywamy do dobrowolnego opodatkowania się na ten cel — w minimalnej składce miesięcznej po 50 groszy.

Wszelkie wpływy na budowę domu, prosimy wpłacać za pośrednictwem Związków Okręgowych lub za pomocą blankietów P. K. O. na konto Nr. 100.967.

Zywiąc nadzieję, że apel powyższy zostanie należycie zrozumiany i oceniony i że zasada „W jedności siła“ znajdzie urzeczywistnienie wśród Strażactwa Województwa Lubelskiego i dopomoże do wzniesienia „Domu Strażackiego“ łączymy strażackie

„Czołem“

Prezes: Wojewoda Lubelski
(—) *A. Remiszewski*

I-szy Viceprezes:
(—) *Leon Kwiatkowski*

II-gi Viceprezes:
(—) *Janusz Kozłowski*

Skarbnik:
(—) *Dr. Józef Klarner*

Inspektor Woj. Zw. Str. Pożarn.
(—) *St. Błaszczyk*

Zatwierdzenie zajęcia przez Prokuratora Sądu Okręgowego w Lublinie czasopism „Głosu Lubelskiego”, Nr. 62 z b. r., „Samopomocy Chłopskiej” Nr. 9 i „Sielanskij Szach” Nr. 10 z b. r.

Zk. 516/28

Na posiedzeniu gospodarczym i Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Lublinie dn. 8 marca 1928 r. zapadła decyzja:

Rozpoznawszy wniosek Urzędu Prokuratorskiego z dnia 6. III 28 r. w kwestji zajęcia Nr. 62 „Głosu Lubelskiego” z powodu umieszczenia artykułów „Pałkarze sanacyjni” i „Szczęście negatywne” i przyjmując pod uwagę: 1) że, jak komunikuje Starosta Lubelski we wniosku swym z dn. 2. III 28 r. za Nr. 5082; na ulicy Kościuszki rzeczywiście pełnili służbę wywiadowczą funkcjonariusze policji niemundurowi, jednak nie w celu strzeżenia lokalu Komitetu Wyborczego listy Nr. 1, a przeciwnie lokalu redakcji „Głosu Lubelskiego” przed możliwością napadu, lub celem uniemożliwienia jakiegokolwiek prowokacji, 2) że wobec tego wiadomości co do delegowania funkcjonariuszów państwowych policji na ulicę Kościuszki są tylko nieścisłe, co łatwo mogło nastąpić wobec blisko znajdujących się lokali Redakcji „Głosu Lubelskiego” i lokalu Komitetu Wyborczego listy Nr. 1, 3) że podanie przez „Głos Lubelski” wiadomości o tem, że jak wnosić można policja jest delegowana specjalnie do strzeżenia Wojewódzkiego Komitetu Wyborczego Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem zdaniem Sądu nie jest wiadomością, która może wyrządzić szkodę Państwu, gdyż w ostatnich dniach przed wyborami wobec roznamietnienia agitatorów różnych stronnictw i partji, lokale każdego komitetu wyborczego, jak również i redakcji czasopism miejscowych, mogły być w niebezpieczeństwie, przeto Sąd uznaje, że artykuł „Pałkarze sanacyjni” nie zawiera cech przestępstwa, przewidzianego w art. 1 Rozp. Prez. Rzeczypospolitej z dn. 10 maja 1927 r. i zajęcie N-ru 62 „Głosu Lubelskiego” z powodu umieszczenia powyższego artykułu winno być uchylone. Co się zaś dotyczy drugiego artykułu, p. t. „Szczęście negatywne”, umieszczonego w tymże numerze „Głosu Lubelskiego”, to wobec tego, że eutor omawiając poszczególne czyny obecnego Prezesa Rady Ministrów Marszałka Piłsudskiego, jako działacza politycznego i Naczelnika Państwa, umyślnie nadaje tym czynom takie oświetlenie, w którym Marszałek Piłsudski jest przedstawiony, jako mimowolnie działający na szkodę Państwa, że tego rodzaju teudencyjne oświetlenie poszczególnych momentów działalności Marszałka Piłsudskiego, mające na celu zdyskredytowanie go, jako szefa obecnego rządu, należy uznać za znieważenie, przewidziane w art. 533 i 532 cz. I p. 3 KK. wobec czego, w myśl art. 3 Rozp. Prez. Rzeczypospolitej z dn. 10 maja 1927 r., wniosek prokuratora o dokonanie zajęcia Nr. 62 „Głosu Lubelskiego” z powodu umieszczenia w nim wspomnianego wyżej artykułu winien być uwzględniony. Wobec powyższego i na mocy art. 76, 77, 30 i 33 Rozp. Prez. Rzeczypospolitej o prawie prasowym, Sąd Okręgowy postanowił: dokonanego przez Starostę Lubelskiego zajęcia Nr. 62 czasopisma „Głos Lubelski” z powodu umieszczenia w takowym artykule „Sanacyjni pałkarze nie zatwierdzać, zajęcie zaś tego samego numeru „Głosu Lubelskiego” z powodu umieszczenia artykułu

„Szczęście negatywne” zatwierdzić, odpisy niniejszej decyzji z odpisami wniosku Prokuratora przesłać temuż Prokuratorowi i Staroście Lubelskiemu, oraz doręczyć redaktorowi naczelnemu Leonowi Waściszakowskiemu i odpowiedzialnemu za redakcję i wydawnictwo Janowi Dominko, i odpis orzeczenia o zatwierdzeniu zajęcia wywiesić w sądzie oraz ogłosić w gazecie Wojewódzkiej i w „Głosie Lubelskim.

(—) W. Przesmycki
(—) Pruski
(—) Osuchowski

Za zgodność
Starszy Sekretarz Gwardak

Z. K. 499/28.

Odpis.

Na posiedzeniu gospodarczym I Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Lublinie, dn. 3 marca 1928 r. zapadła decyzja: Zważywszy, że umieszczona w dwutygodniku Nr. 9 „Samopoc Chłopska” treść artykułu p. t. „Przywódcy w gębie a w czynie” w ustępie zaczynającym się od słów „Należy panom ziemię zabrać” i kończącej się słowami „reformy rolnej” zawiera w sobie cechy podburzania mas do czynów buntowniczych i do obalenia istniejącego w Polsce ustroju społecznego, że podburzanie do takich czynów zawiera w sobie cechy przestępstwa, przewidzianego w art. 129 cz. I p. 2 k. k., a przeto Sąd zgodnie z wnioskiem Prokuratora i na mocy art. 38, 76 i 77 Rozp. Prez. Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10. maja 1927 roku, o prawie prasowym (Dz. Urz. Nr. 1, poz. 1928 r.) postanowił: dokonane przez Starostwo Lubelskie zajęcia dwutygodnika Nr. 9. „Samopomoc Chłopska” zatwierdzić, odpisy niniejszej decyzji przesłać Urzędowi Prokuratorskiemu w Lublinie, Staroście Lubelskiemu, zarządzającemu zakładem graficznym w Lublinie J. Pietrzykowskiemu, nakładcy druku, redaktorowi Władysławowi Koobowi, wydawcy Stanisławowi Wójtowiczowi, wywiesić odpis orzeczenia w Sądzie i ogłosić w Gazecie Wojewódzkiej, a także nakazać ogłoszenie zajęcia w dwutygodniku „Samopomoc Chłopska”.

(—) Osuchowski.
(—) Teodorczyk.
(—) Grebarow.

Za zgodność świadczy
Starszy Sekretarz Gwardak.

Odpis.

Na posiedzeniu gospodarczym I Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Lublinie dn. 21 marca 1928 r. zapadła decyzja: Zważywszy, że w zajętych przez Starostę Chełmskiego Nr. 1046/1928 czasopiśmie „Sielanskij Szlach” w artykule pod tytułem: „Wyborcy Okręgu Kowel, Włodzimierz, Horochów, Luboml zaprotestowują wybory do Sejmu” zawierają się cechy przestępstwa, przewidzianego w cz. 3 art. I Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 10 maja 1927 roku (Dz. Ust. N. 1 z 1928 r. poz. 2) wobec czego na mocy art. 5 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z d. 10 maja 1927 r. w przedmiocie zmian niektórych postanowień karnych (Dz. Ust. N. 1—1928 r. p. 2) i art. 36, 76, 77 Rozp. Prezydenta Rzplitej z dn. 10 maja 1927 r. o prawie prasowym (Dz. Ust. N. 1 1928 r.

r. poz. 1) Sąd Okręgowy zgodnie z wnioskiem Prokuratora, stanowi: zatwierdzić zajęcie czasopisma „Sielelanski Szlach” N. 101461 1928 r. i odpis orzeczenia przesłać Prokuratorowi przy Sądzie Okręgowym w Lublinie, Staroście Chełmskiemu, wydawcy i redaktorowi czasopisma wywieścić w Sądzie Okręg. w Lublinie i nakazać ogłoszenie orzeczenia w Gazecie Wojewódzkiej Lubelskiej.

(—) T. Warzycki.
(—) J. Lachowicz.
(—) Grebarow.

Za zgodność świadczy

Starszy Sekretarz Gwardak.

C.

Sprośowanie.

W Dz. Urz. Woj. Lub. Nr. 11 z dn. 21.III.1928 na str. 217 w piśmie okólnem w sprawie organizacji weterynarii punkt k) zaszła omyłka w druku zamiast „Powyższe działy z zakresu działania sejmikowych lekarzy weterynaryjnych zastrzeżonych im ustawami i przepisami” ma być „Powyższe działy z zakresu działania sejmikowych lekarzy weterynaryjnych nie mogą uszczuplać kompetencji państwowych lekarzy weterynaryjnych zastrzeżonych im ustawami i przepisami”.

OGŁOSZENIA.

1) Licytacje

Komornik Sądowy przy Sądzie Okręgowym w Lublinie z rewiru m. powiat Chełmski Aleksander Piniński, zamieszkały w Chełmie, na zasadzie art. 1030 ust. post. cyw. ogłasza, że na dzień 23 kwietnia 1928 r. o godz. 10 rano w majątku Wólka-Leszczkańska, gm. Żmudź, pow. Chełmskiego wyznaczona została sprzedaż przez publiczną licytację majątku ruchomego należącego do Tadeusza Dziewickiego składającego się z 4 krów ocenionych na sumę zł. 2200.

Podlegające sprzedaży ruchomości obejrzeć można w dniu licytacji na miejscu.

m. Chełm 30 marca 1928 roku.

Komornik Sądowy A. Piniński.

Nr. 1328/27

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Siedlcach rewiru Łukowskiego Telesfor Górczyński w Łukowie zamieszkały, obwieszcza, że w dniu 16 kwietnia 1928 roku od godz. 10 z rana w Kownatkach, gm. Gołębki odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, a mianowicie: 4 krów, należących do Karola Czulaka, ocenionych na zł. 2000.

Łuków, dnia 27 marca 1928 r.

Komornik Górczyński.

Nr. 367

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Białej Podlaskiej na pow. Radzyński, Dominik Wieliczko mający kancelarię w Międzyrzecu Podlaskim przy ul. Warszawskiej Nr. 38, na zasadzie art. 1030 ust. post. cyw. podaje do wiadomości publicznej, że dnia 17-go kwietnia 1928 r. od godziny 10 z rana we wsi Przewłoka, gm. Mikanów odbędzie się licytacja ruchomości należących do Piotra Kopińskiego składających się z domu mieszkalnego niewykończonego do rozebrania oszacowanych na 1000 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrany być może w dzień i na miejscu licytacji.

Międzyrzec Podlaski, dnia 28 marca 1928 r.

Komornik Sądowy D. Wieliczko.

Nr. 181

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Białej Podlaskiej na pow. Radzyński, Dominik Wieliczko mający kancelarię w Międzyrzecu Podlaskim przy ul. Warszawskiej Nr. 38, na zasadzie art. 1030 ust. post. cyw. podaje do wiadomości publicznej, że dnia 20-go kwietnia 1928 r. od godziny 10 z rana we wsi Jabłoń przy Urzędzie gminnym odbędzie się licytacja ruchomości należących do Tomasza Szykaruka składających się z jałówki i żrebicy oszacowanych na 450 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrany być może w dzień i na miejscu licytacji.

Międzyrzec Podlaski, dnia 1 kwietnia 1928 r.

Komornik Sądowy D. Wieliczko.

Nr. 206

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Białej Podlaskiej na pow. Radzyński, Dominik Wieliczko mający kancelarię w Międzyrzecu Podlaskim przy ul. Warszawskiej Nr. 38, na zasadzie art. 1030 ust. post. cyw. podaje do wiadomości publicznej, że dnia 20 kwietnia 1928 r. od godziny 10 z rana we wsi Jabłoń przy Urzędzie gminnym odbędzie się licytacja ruchomości należących do Jana Daszczyka składających się z inwentarza żywego i martwego oszacowanych na 930 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrany być może w dzień i na miejscu licytacji.

Międzyrzec Podlaski, dnia 1 kwietnia 1928 r.

Komornik Sądowy D. Wieliczko.

Nr. 180

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Białej Podlaskiej na pow. Radzyński, Dominik Wieliczko mający kancelarię w Międzyrzecu Podlaskim przy ul. Warszawskiej Nr. 38, na zasadzie art. 1030 ust. post. cyw. podaje do wiadomości publicznej, że dnia 20 kwietnia 1928 r. od godziny 10 z rana w Jabłoni przy Urzędzie Gminnym odbędzie się licytacja nieruchomości należących do Piotra Chwałczuka składających się z inwentarza żywego i martwego oszacowanych na 1100 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrany być może w dzień i na miejscu licytacji.

Międzyrzec Podlaski, dnia 1 kwietnia 1928 r.

Komornik Sądowy D. Wieliczko.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Siedlcach na powiat Sokołowski na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw. podaje do wiadomości, że w dniu 11 kwietnia 1928 r. o godz. 10 z rana we wsi Bałki gminy Sabnie odbędzie się sprzedaż przez licytację majątku ruchomego należącego do Franciszka Rozbickiego ocenionego na sumę dwa tysiące czterysta (2400) złotych.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzeć można będzie w dniu sprzedaży.

Sokołów, dnia 16 marca 1928 r.

Komornik

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Siedlcach na powiat Sokołowski na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw. podaje do wiadomości, że w dniu 23 kwietnia 1928 r. o godz. 10 z rana w mieszkaniu Arona Frejlicha w Sokołowie przy ulicy Mały - Rynek 6, odbędzie się sprzedaż przez licytację majątku ruchomego należącego do Arona Frejlicha ocenionego na sumę dwieście osiem (208) złotych.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzeć można będzie w dniu sprzedaży.

Sokołów, dnia 2 kwietnia 1928 r.

Komornik

Nr. 128/28 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Siedlcach na powiat Węgrowski Stefan Niedźwiedzki zamieszkały w Węgrowie, na zasadzie art. 1030 art. Postęp. cywil. podaje do wiadomości publicznej, że 19 kwietnia 1928 r. od godz. 10 z rana we wsi Borzychy, gm. Starawieś, pow. Węgrowskiego, odbywać się będzie licytacja ruchomości do Czesława Gotowickiego należących, składających się z młyna motorowego z całem wewnętrznem urządzeniem, znajdującego się na placu Piotra i Bolesława Berczów oraz kurnika i chlewka — i oszacowanych na 17620 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrany być może w dzień licytacji.

Dnia 24 marca 1928 r.

Komornik Sądowy St. Niedźwiedzki,

Nr. 322/28 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Lublinie, Władysław Tyborowski przy ul. Krakowskie Przedm. Nr. 48 zamieszkały ogłasza, że na żądanie Józefa Chabrosa w drodze działów w dniu 15 czerwca 1928 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie, przy ulicy Krakowskie-Przedmieście Nr. 76 publiczna sprzedaż przez licytację działki ziemi zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 5 we wsi Osiny, gm. Żyrzyn powiatu Puławskiego, pozostała po zmarłym Andrzeju Adasiku zawierającej około 3 morg, 236 pręt. ziemi ornej, oraz około 1 morga pastwiska otrzymanego za serwituty oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 7 lutego 1928 r. sporządzonym.

Powyższa ruchomość nie jest w zastawie hipoteki niema oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 3000 złotych.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadium 300. złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarii wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie. m. Lublin, dnia 16 marca 1928 r.

Komornik W. Tyborowski.

Nr. 323/28 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Lublinie, Władysław Tyborowski przy ul. Krakowskie - Przedm. Nr. 48 zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzycielki Anieli Mazurek i na pokrycie jej należności w kwocie 1585 zł. 33 gr. w dniu 15 czerwca 1928 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie, przy ulicy Krakowskie-Przedmieście Nr. 76 publiczna sprzedaż przez licytację połowy osady włościańskiej, położonej we wsi Sutoszyn, gm. Firlej, pow. Lubartowskiego, zapisanej do tablicy likwidacyjnej tejże wsi pod Nr. 30-39, przestrzeni 7 morg. 61 i pół prętów ziemi ornej i 1 morg 5 i pół pręt. lasu zaserwitutowego z prawem korzystania z ogólnego pastwiska, oraz budynków na tejże połowie osady, a mianowicie: domu mieszkalnego, chlewu, obory i stodoły — drewnianych, stanowiącej własność Szymona Dajka, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 30 czerwca 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, hipoteki niema jest obciążona długami, na sumę 300 rub. oraz dożywotniem użytkowaniem pola w miejscowości „Glinki” na rzecz Szczepana Dajka oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 4500 zł. lecz stosownie do art. 1182 U. P. C. może być sprzedana niżej szacunku.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadium 10% od ceny zaofiarowanej.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarii wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie. m. Lublin, dnia 16 marca 1928 r.

Komornik W. Tyborowski.

Nr. 188/28 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Lublinie, Władysław Tyborowski przy ul. Krakowskie - Przedm.

Nr. 48 zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzycielki Agaty Turskiej i na pokrycie należności jej w kwocie 2070 zł. obecnie po śmierci Wojciecha Grzesiaka 517 zł. 50 gr. w dniu 15 czerwca 1928 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie, przy ulicy Krakowskie - Przedmieście Nr. 76 publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości położonej we wsi Olszanka gm. Krzczonów, pow. Lubelskiego, składającej się z części osady włościańskiej, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 19, o przestrzeni 6 morg, 269 pręt. ziemi ornej, w tym 1 morg. pastwiska, wraz ze znajdującą się na niej stodołą, należącej do Jana Grzesiaka oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 29 grud. 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie hipoteki niema oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 11.000 złotych.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadium w kwocie 1100 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarii wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie. m. Lublin, dnia 22 marca 1928 roku.

Komornik W. Tyborowski.

Nr. 306/28 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Lublinie, Władysław Tyborowski przy ul. Krakowsk. Przedm. Nr. 48 zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzyciela Adama Jędraka i na pokrycie należności tegoż w kwocie 5720 złotych w dniu 15 czerwca 1928 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie, przy ulicy Krakowskie-Przedmieście Nr. 76 publiczna sprzedaż przez licytację osady włościańskiej zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 34 wsi Rudy, gminy i powiatu Puławy, należącej do Wawrzyńca Jędraka, zawierającej obszaru 10 morg. 241¹/₂ prętów ziemi ornej, oraz 1 morg pastwiska i łąki wraz ze znajdującymi się na tej osadzie zabudowaniami, domem mieszkalnym jedno-izbowym, stodołą i komórką oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 7 lutego 1928 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie i hipoteki niema; podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 12000 złotych.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadium 1200 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarii wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie. m. Lublin, dnia 12 marca 1928 r.

Komornik W. Tyborowski.

L. 542/27 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Lublinie, Władysław Tyborowski przy ul. Krakowskie Przedm. № 48 zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzyciela Pawła Gmitra i na pokrycie należności tegoż w kwocie 1500 dolarów z % % w dniu 15 czerwca 1928 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie,

